Liszt Ferenc: Les Preludes című szimfonikus költeményéről hallhattunk nagyon tartalmas, színvonalas előadást plébániánk nagytermében, április 2-án szombaton az esti mise után. Az előadó *Martonné Szécsi Éva* tanárnő volt, az előadáson közreműködött *Szafián Zsuzsanna* költőnő-tanárnő. Az előadás első harmadában egy rövid ismertető hangzott el Liszt életének korai szakaszából, majd a szimfonikus költemény, illetve a programzene kialakulásáról beszélt nagyon kifejezően az előadó,
Martonné Szécsi Éva
tanárnő.

Szafián Zsuzsanna költőnő először francia nyelven, majd nyers fordításban felolvasta Alphonse de Lamartine „Költői elmélkedések” című művét. E költemény, meditáció ihlette Lisztet a Les Preludes (Előjátékok) megírására. Lamartine költői programja nyomán Liszt a következő gondolatot fogalmazta meg: „Mi más az életünk, mint előjátékok sorozata ahhoz az ismeretlen énekhez, amelynek első ünnepélyes hangját a halál csendíti meg?”

A szimfonikus költemény az élet különféle szakaszait mutatja be, a kibontakozó szerelem hajnalától a természet felemelő élményén át a harc mámorító győzelméig.

Martonné Szécsi Éva zongorán, olykor énekelve is bemutatta a mű témáit, minden érdekességre felhívta a hallgatóság figyelmét, így a témák tudatában már alig várta a közönség, hogy megszólaljon a teljes zenekari mű. Az előadás valóban felemelte a lelkünket, ahogy Évi mondta, „a mű végén kinyílik a kapu a Mennyország felé”.

Köszönet ezért a szép estéért, amely örömmel töltötte el minden jelenlévőnek a szívét, lelkét. Istennek legyen hála!

Lucz Ilona